

всичко обучаваше въ познаніе-то на слово-то Божіе. Въ кратко врѣме монастырь-тъ Св. Галленъ станж една отъ най-плодородны-тъ разсады за Христіянство-то, отъ кожд-то сѣме-то на христіянско познаніе ся разсѣе твърдѣ далеко. Наедно съ този монастырь работяше епархія-та Констанць, коя-то въ едно кратко врѣме прострѣ граници-тъ си до р. Неккаръ.

Галлусъ въ 95 години на възраст-тъ си, въ жилище-то, на пріятель-тъ си Виллимаръ въ Арбонъ, вииде въ упокоеніе-то си и быде погребенъ въ колыбж-тъ си. Цѣлый-тъ му имотъ състоеше въ еднж малкж чянтж, кожд-то той дрѣжѣше всякогы заключена, и ключь-тъ на кожд-то всякога носяше при себе си тѣй щото и най-вѣрны-тъ негови ученици не знаяж съдържаніе-то ѳ. Слѣдъ смърть-тъ му намѣриж въ чянтж-тъ еднж косменж дрѣхж и еднж тяжкж желѣзнж веригж, върху кожд-то ся виждаж пятна отъ кръвь. Бѣдний-тъ мжжъ не ся задоволи съ голѣмы-тъ лишения и мжчны работы кои-то вършилъ прѣзь день-тъ, нѣ мысляше още че ся изискува да измжчва тѣло-то си прѣзь ноць-тъ съ собствено изнамѣрены мжкы, за кои-то не ся чете въ Евангеліе-то. Нашій-тъ изнѣженъ вѣкъ, не е вече въ състояніе да разбере такавж строгж мыслѣ на самоотричаніе; Нѣ ные благодаримъ Бога, щото чрѣзь свѣтлинж-тъ на Евангеліе-то ны научи да ходимъ въ пжтя на Евангелскж-тъ свободж, и да не утвърждаваме надѣждж-тъ си за спасеніе-то чрѣзь